

NOVOODKRIVENI NATPIS U KAČANIKU

ZEF MIRDITA

Filozofski fakultet, Priština

Šestog novembra 1980 godine prilikom gradnje nove robne kuće u Kačaniku, na mjestu koji mještani zovu »mbas hanit« (iza hana — iza gostionice, prenoćišta), iznad koje se diže blaga glavica, radnici su bagerom slučajno izvukli stelu (sl. 1—3). Prema kazivanju mještana, na glavici i na njezinom podnožju bilo je još krajem 19. stoljeća groblje. Stela je otkrivena po prilici 6 m ispod sadašnjeg nivoa *in situ*. Prilikom zahvata bagerom stela je bila u vertikalnom položaju na osnovnoj ploči i pričvršćena na nju sa olovnom šipkom. Tad se je razbila ploča, pa i sama stela bila je na vrhu razbijena i po sredini ogrebena. Kačanik i njegova okolina bogati su ostacima starina a i plastikom iz rimskoga razdoblja.¹ U grobu je nadjeno fragmenata keramike, izgleda nekog suda, i nešto metalnih komada i, koliko je bilo moguće utvrditi, grob je bio okrenut prema istoku.

Stela je od mermera iz Grdelice, koji se i danas dosta koristi. U edikuli nalazi se kantaros koji je, kao i gornji dio stele, prilikom zahvata bagerom, djelimično slomljen. Kantaros u edikuli je zasada u skupu dardanskih nadgrobnih stela jedinstven. Normalan je medjutim dekorativni elemenat grančica loze ili bršljana, koji izlazi iz pehara, koji se nalazi u sredini donjeg dijela ploče. Dimenzije stele jesu slijedeće: 156 × 70 × 30 cm, dok dimenzije natpisnog polja jesu: 43 × 37 cm. Slova su pažljivo uklesana i njihova dužina je 4 cm. Tekst je lako čitljiv i glasi:

*D(is) m(anibus) / M. Cocc(eius) Via/tor
vix(it) ann(is) / LV Ulpia An/nia vix(it)
ann(is) / XXXV h(ic) s(it)i s(unt) /
Cocc(eius) Inge/nuus paren/tib(us) pient(issimis) p(osuit).*

U 3. i 5. redu suglasnik N u lig. Osim toga ovdje susrećemo se sa carskim gentilicijem *Cocceius* sa praenomenom *M(arcus)*, što svakako upućuje, da je osoba *Viator* dobila gradjansko pravo za vrijeme Marka Kokceje Nerve, koji je vladao Rimskim carstvom 96—98. n. e.; dotle njegova supruga *Annia* nosi carski genti-

" Vol. A. Mócsy, 1941, IX, 374.
" Zom. Grundrisstyp: A. Mócsy, 1941,
" L. M. 1941, 1942, 1943.
" N. M. 1941, 1942, 1943.
" L. M. 1941, 1942, 1943.
" N. M. 1941, 1942, 1943.

" Zom. Grundrisstyp: A. Mócsy, 1941,
" L. M. 1941, 1942, 1943.
" N. M. 1941, 1942, 1943.
" L. M. 1941, 1942, 1943.
" N. M. 1941, 1942, 1943.

Geleg. von einer 1941
in einem kleinen
Steinbruch bei
Kazanlak
entdeckten
steinernen
Platten
mit
reliefartig
dargestellten
Szenen
wurde
die
obere
Platte
aus
einem
Stein
heraus
geschnitten
und
auf
einer
Tafel
angebracht.

Geleg. von einer 1941
in einem kleinen
Steinbruch bei
Kazanlak
entdeckten
steinernen
Platten
mit
reliefartig
dargestellten
Szenen
wurde
die
obere
Platte
aus
einem
Stein
heraus
geschnitten
und
auf
einer
Tafel
angebracht.

Die obere Platte
ist aus
einem
Stein
heraus
geschnitten
und
auf
einer
Tafel
angebracht.

Die obere Platte
ist aus
einem
Stein
heraus
geschnitten
und
auf
einer
Tafel
angebracht.

1

2

1a

licij *Ulpia*, što svakako, iako bez praenomena, upućuje, da je rimsko gradjansko pravo dobila za vladavine cara Marka Ulpija Trajana (98—117), kad je bila i sama *Ulpiana* podignuta u rang municipuma², iako je aktivnost u dodjeljivanju rimskog gradjanskog prava za vreme Nerve i Trajana na epigrafskom materijalu veoma slabo potvrđena.³

Cognomen Viator je latinskog porijekla⁴ i u Dardaniji je posvjedočeno samo još u Kosovskoj Mitrovici.⁵ Inače posvuda je rasprostranjeno, a osobito u sjevernoj Italiji, južnoj Galiji, Noriku, Daciji i Dalmaciji.⁶ Povezano sa domorodačkim elementom, ime se smatra i kao keltsko.⁷ Medutim, ime Annia smatra se kao ilirsko,⁸ odnosno venetsko⁹ ili keltsko.¹⁰ Ali može biti i semitsko,¹¹ odnosno latinsko.¹² Znači da je posvuda rasprostranjeno,¹³ pa i kod kršćana.¹⁴ U Dalmaciji nosioci ovog imena dijelom se smatraju za Ilire, a dijelom za Kelte.¹⁵ U Dardaniji je ime posvjedočeno još u Prištini,¹⁶ Nišu¹⁷ i Peći.¹⁸ *Cognomen Ingenuus* smatra se za latinsko.¹⁹ Posvjedočeno je posvuda, također u Dardaniji je veoma prisutno.²⁰ Medutim, kako je posvjedočeno osobito u keltskim provincijama, ono se smatra i kao keltsko.²¹ Posvjedočeno je i u Panoniji²² i u Dalmaciji.²³

Kao i kod velikog broja dardanskih natpisa tako i kod ovoga problem datacije je kritičan.

Uzmemli li u obzir kraticu *DM*, ona je na gornjomezijskim, pa shodno tome i dardanskim, karakteristična za II. st. n. e., a također i kratica *HSS* za I. i II., u dardanskim natpisima čak i za III. st. n. e.²⁴ Ali ipak kratica *DM* na širem području Rimskoga carstva je karakteristična od početka vladavine cara Trajana pa tokom čitavog II. st. n. e.²⁵ Konačno, i slova su tipična za vladavinu cara Trajana.²⁶ Na osnovi svega ovoga zaključujemo, da se spomenik može datirati sa prvom polovicom II. st. n. e.

¹ Cfr. A. J. Evans, *Antiquarian Researches in Illyricum*, Parts III and IV, Westminster 1885, 74ss.; E. Čerškov, Oko problema komunikacija i položaja naselja na Kosovu i Metohiji u rimskom periodu, *Glasnik Muzeja Kosova i Metohije* II (1957) 77 s.; isti: *Rimljani na Kosovu i Metohiji* (Beograd 1969) 47 ss; *CIL* III 1459, 8184, 8270; *Spomenik* 71: 179, 180, 181, 182; *Spomenik* 98: 165 (od sada Sp. *JÖAI* 6 (1903) Bb. 52, nr. 62).

² Cfr. Z. Mirdita, Eine Inschrift aus Ulpianum, *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik*, 29 (1978) 161 s.

³ Coccei: *JÖAI* 6 (1903) Bb. 31 (Lapje Selo); *CIL* III 8253 = *JÖAI* 4 (1901) Bb. 137 = Sp. 98, 255 (Niš); *Živa Antika* 27 (1977) 455 (Radišane); Sp. 75 (1934) 215 (Rašće); *JÖAI* 12 (1909) Bb. 181 (Ravne); E. Čerškov, *Municipium DD kod Sočanice* (Priština—Beograd 1970) nr. 27 (Sočanica). Ulpii posvjedočeni su: 12 (colonia Scupi); 21 (Municipium Ulpianum); 10 (Municipium kod Drsnika); 4 (Municipium DD kod Sočanice); 8 (Municipium Naissus) i 1 (Ravne).

⁴ Cfr. I. Kajanto, *The Latin Cognomina* (Helsinki 1965) 362.

⁵ Sp. 71 (1931) 209.

⁶ Cfr. A. Mócsy, *Die Bevölkerung von Pannonien bis zu den Markomannenkriegen* (Budapest 1959) 196 (od sada Bev.); G. Alföldy, *Die Personennamen in der römischen Provinz Dalmatia* (Heidelberg 1969) 326.

⁷ Cfr. A. Holder, *Alt-celtischer Sprachschatz* III 274.

⁸ Cfr. R. Vulpe, Gli Illiri dell'Italia imperiale romana, *Ephemeris Dacoromana* III (1925) 138, 156, 196, 224; A. Mayer, *Die Sprache der alten Illyrier* I (Wien 1957) 47.

⁹ Cfr. J. Untermann, *Die venetischen Personennamen* (Wiesbaden 1961) 124.

¹⁰ Cfr. A. Holder III 629 s.

¹¹ Cfr. E. Litmann, kod F. Preisigke, *Namenbuch* (Heidelberg 1922) 520.; H. Wuthnow, *Die semitischen Menschennamen in griechischen Inschriften und Papyri des vorderen Oriens* (Leipzig 1930) 21—23; J. B. Frey, *Corpus inscrip-*

